

רב סמל

אביחי ברגסון

בן מניה וגרשון

תשי"ב - תשל"ד

1952 - 1973

אלבום זה מוקדש לזכרו של

רב סמל אביחי ברגסון

בן מניה וגרשון

נולד ביום ז' בשבט תשי"ב
נפל ביום כ"ג בתשרי תשל"ד

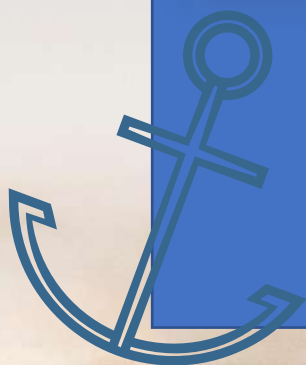
בן 21 בנופלו

יהי זכרו ברוך

ילדות

אביחי, בן מניה וגרשון, נולד ביום ז' בשבט
תשי"ב (3.2.1952) במוסד "אלוני-יצחק".

למד בבית-הספר היסודי "יפה נוף" בירושלים ואחרי-כן
בבית-הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית.
הוא היה תלמיד חרוץ והכל הכירוהו כנער עליז
וחברותי. כחובב מוסיקה, התאמן ולמד לנגן באקורדיון,
וכחובב נוף ארצו הרבה לטייל והיה חבר במועדון
להכרת הארץ "נחמיה". בילדותו היה חבר בתנועת
הצופים ובנערותו הצטרף למועדון תעופה.

כפר הנוער "אלוני יצחק" הוקם בראשית שנת 1948 עלי ידי
יחיאל חריף ז"ל פעיל תנועת הנוער הציוני, בשיתוף עליית
הנוער.

המטרה העיקרית שעמדה לנגד עיניהם של המייסדים הייתה
קליטתם של ילדים ובני נוער שורדי שואה בני התנועה. מאז
הקמתו ועד היום התחנכו בכפר הנוער "אלוני יצחק" אלפי בני
נוער ילידי הארץ ועולים מכל ארצות העולם. הם מצאו בו בית
חם ואוהב, המכשיר אותם להתערות במדינה כאזרחים מועילים
הממשימים את מלוא הפוטנציאל הגלום בהם.

מקור השם "אלוני יצחק" הוא באלונים העתיקים,
ששרידיהם נמצאו במקום ולאלונים צורף שמו של
יצחק גרינבוים ז"ל ממנהיגי התנועה הציונית בפולין,
שכיהן כשר הפנים הראשון במדינת ישראל.
"אלוני יצחק" נמצא בבעלות חברת "יסודות"
המאגדת את כפרי הנוער, שהוקמו על ידי תנועת
"הנוער הציוני".

תנועת הצופים

הצופים או תנועת הצופים היא תנועה חברתית ותנועת נוער כלל עולמית. מטרתה לפתח אנשים צעירים גופנית ורוחנית כך שהנוער יוכל לקחת מקום מועיל יותר בחברה. מטרה זו מושגת באמצעות חינוך בלתי פורמלי עם דגש על פעילויות מעשיות בחוץ, בטבע. כיום כוללת התנועה למעלה מ-42 מיליון חברים ב-217 מדינות וטריטוריות.

סמל התנועה

שבועת הצופה

תנועת הצופים

בשנים 1906 ו-1907 כתב רוברט באדן-פאוול, סגן-אלוף בצבא הבריטי, ספר לנערים על סיור וצופיות. ספר זה, "צופיות לבני הנעורים", היה מבוסס על ספריו הקודמים אודות צופיות צבאית, בהשפעה ותמיכה של פרדריק ראסל ברנהאם (ראש הצופים באפריקה הבריטית), ארנסט תומפסון סטון מתנועת הוודקרפט האינדיאנים, באמצע שנת 1907 קיים באדן-פאוול מחנה באי בראונסי באנגליה כדי לבדוק רעיונות לספרו. מחנה זה ופרסום "צופיות לבני הנעורים" (לונדון, 1908) נחשבים בדרך כלל כתחילתה של תנועת הצופים.

שני ארגוני הגג הגדולים ביותר של תנועת הצופים הם ארגון הצופים העולמי (WOSM), הכולל ארגונים לבנים בלבד וארגונים מעורבים בחינוך משותף, ואגודת המדריכות והצופות העולמית (WAGGGS), הכוללת בעיקר ארגונים לבנות בלבד אך גם מקבלת ארגונים בחינוך משותף. שנת 2007 ציינה את שנת המאה של תנועת הצופים ברחבי העולם, וארגוני צופים רבים תכננו אירועים כדי לחגוג זאת.

תנועת הצופים

התנועה דוגלת בשיטת החינוך הצופית, תוכנית חינוך בלתי פורמלי עם דגש על פעילויות חוץ מעשיות, הכוללות מחנאות, עמלנות, ספורט מים, טיולים, ספורט ועוד. מאפיין בולט נוסף של התנועה הוא התלבושת הצופית, אשר מטרתה היא להסתיר כל הבדל של מעמד חברתי במדינה וליצור שוויון. התלבושת כוללת עניבת צופים ותגים שונים (טלאי זרוע). סמל תנועת הצופים העולמי הוא שילוב של הפלר דה ליס (במקור סמל הצופים הבנים) ועלה התלתן (במקור סמל הצופות).

מדריכים מקבלים בברכה חניך לתנועת הצופים, מרץ 2010,

מקסיקו סיטי, מקסיקו

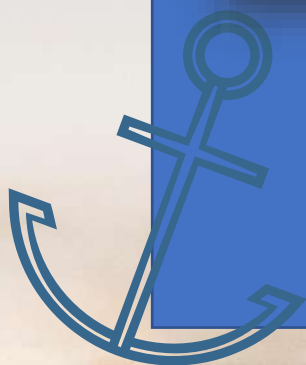

כשהיה בן שש-עשרה נסע לחוץ-לארץ כחבר
משלחת של גדנ"ע-אוויר וביקר בהולנד,
בבלגיה, באיטליה ובגרמניה. היה לו אוסף
גדול של בולים ותקליטים ואת זמנו הפנוי
הקדיש לשלושה תחביבים נוספים - צילום,
ספרים והרכבת-מטוסים. לפני בחינות
הבגרות, כתב עבודה שנתית בנושא "חיל
האוויר ממבצע קדש ועד למלחמת ששת-
הימים". על עבודה זו זכה לציון טוב מאוד
ולשבחים רבים מפי מעריכי העבודה.

גיוס

אביחי גויס לצה"ל בראשית פברואר 1970 ונשלח לבית-
הספר לטיס של חיל האוויר. הוא לא סיים את הקורס
והועבר לחיל השריון. לאחר שהשתלם בסדרת קורסים
וסיים קורס מפקדי טנקים, נשלח לשרת באחת מיחידות
השריון בסיני. בתרגיל שערכה היחידה נפצע קשה בגבו
ואושפז בבית-חולים. נקבע לו סוג בריאות נמוך ונכות
קלה לצמיתות, ולבקשתו אושר לו שחרור מוקדם מצה"ל.

חיל השריון

חיל השריון הישראלי (בראשי תיבות: חש"ן) הוא החיל המתממן העיקרי בזרוע היבשה של צבא הגנה לישראל והוא מבין חילות השריון הגדולים בעולם, חיל השריון מבסס את עיקר כוחו על טנקי מערכה.

חיל השריון הוא החיל המכריע בזרוע היבשה אשר מבסס את המחץ שלו על שילוב של ניידות, עמידות וכוח אש. החיל מפעיל בעיקר טנקי מערכה אך גם יחידות פלס"ר, פלמ"ס וחרמ"ש ניידות.

במלחמות תפקיד חיל השריון הוא כפול. מצד אחד להוביל את הכוחות המסתערים בקו הראשון ולטהר את השטח מכוחות אויב, ומהצד השני לבלום את כוחות השריון של האויב ולהשמיד את הטנקים שלו.

מסלול לוחם השריון

חיילי השריון עוברים הכשרה לרובאי 04, שבמסגרתה הם עוברים טירונות המחולקת לשני חלקים בהן החלק הראשון שנמשך כ-8 שבועות כולל בעיקר אימונים בנשק קל, שדאות, הגשת עזרה ראשונה וכושר גופני. בחלק השני כל מחלקה מקבלת שיבוץ לאחד משלושת מקצועות הצוות (תותחן, טען-קשר, נהג) בו מתחיל החלק השני שנקרא שלב המקצועות, אשר נמשך כ-6 שבועות ובו נלמדים שלושת המקצועות הנ"ל באופן תאורטי ובשילוב תרגולים מעשיים, כל חייל בתחמו.

לאחר שלב המקצועות מוענקת לחיילים כומתת החיל והם עוברים לשלב האימון המתקדם, שנקרא צמ"פ (קיצור של צוות, מחלקה, פלוגה). במהלך הצמ"פ, שנמשך כ-16 שבועות, מתאמנים החיילים להילחם ולתפקד כיחידת צוות אחת בטנק וכחלק ממסגרת מחלקתית ופלוגתית. בתום הצמ"פ מוכשר לוחם השריון לרובאי 05 ומוענקת לו סיכת לוחם השריון, המכונה צפרגול. לאחר שלב הצמ"פ חלק מהחיילים מקבלים ההזדמנות לצאת לקורס מפקדי טנקים (קמ"ט) ואילו שאר החיילים מתפזרים בין הפלוגות המבצעיות.

מסלול לוחם השריון

בנוסף ישנו עוד מסלול נוסף בחיל והוא מסלול פלמ"ס (הפלוגה המסייעת, בדומה לפלוגה מסייעת בחי"ר) כאשר החייל עובר טירונות רובאי 06 שנמשכת כשלושה וחצי חודשים. לאחר הטירונות עובר החייל לאימון המתקדם שם הוא לומד את המקצוע אליו הוא משתייך - מרגמות או אוה"ד (איתור והשמדה) ובסוף האימון מתקדם מקבל את הסיכת לוחם שנקראת פלמסון.

קורס מפקדי הטנקים נמשך כ-4 חודשים, אשר במהלכו לומדים החניכים את שני מקצועות הטנק הנוספים שלא למדו במהלך שלב המקצועות ואת עקרונות הפיקוד, השליטה, הניווט והערכת המצב. בסיומו מקבלים החיילים דרגות סמל וסיכת מפקד הטנק. החיילים המצטיינים מקבלים את ההזדמנות לצאת לקורס קציני שריון (קק"ש) או להישאר כ"גננים"-מדריכים בקמ"ט למשך שני מחזורים, ולאחר מכן לצאת לקק"ש; ואילו יתר המפקדים משתבצים בין פלוגות השריון. במקביל לקמ"ט יש את הקמ"כ (קורס מפקדי כיתה) של המסייעת הנערך בשיזפון ובסופו המפקדים החדשים משובצים בכמה ערוצים: גננים (מפקדים המדריכים בקורס המ"כים החילי), מ"כים בטירונות, מ"כים בפלוגות המסייעת אשר בגדודי השריון המבצעיים. המתאימים יוצאים לקורס קצינים באופן ישיר בתום הקורס.

קורס קציני השריון נמשך כ-7 חודשים (3 חודשים של קורס קציני יבשה ועוד 4 חודשים של השלמה חילית), אשר במהלכו לומדים החניכים לפקד על מחלקת טנקים בשיתוף פעולה הדוק עם יחידות שדה אחרות של צה"ל (חי"ר, תותחנים, הנדסה) ובסיומו מוענקות לחיילים דרגות סג"ם. בתום הקק"ש משתבצים הקצינים בפלוגות השריון כמפקדי מחלקות.

בדומה להשלמת הקק"ש, מתקיימת השלמת קציני מסייעת בחטיבת ההכשרה, בסיומה משתבצים כמ"מ בהכשרה, מ"מ מבצעי או כגננים (מ"מים בהשלמת מסייעת)

מסלול הלוחם, פרט ל-3 חודשי קורס קציני יבשה, נערך בבית הספר לשריון (ביסל"ש) אשר שייך לחטיבה 460.

כומתת חיל השריון

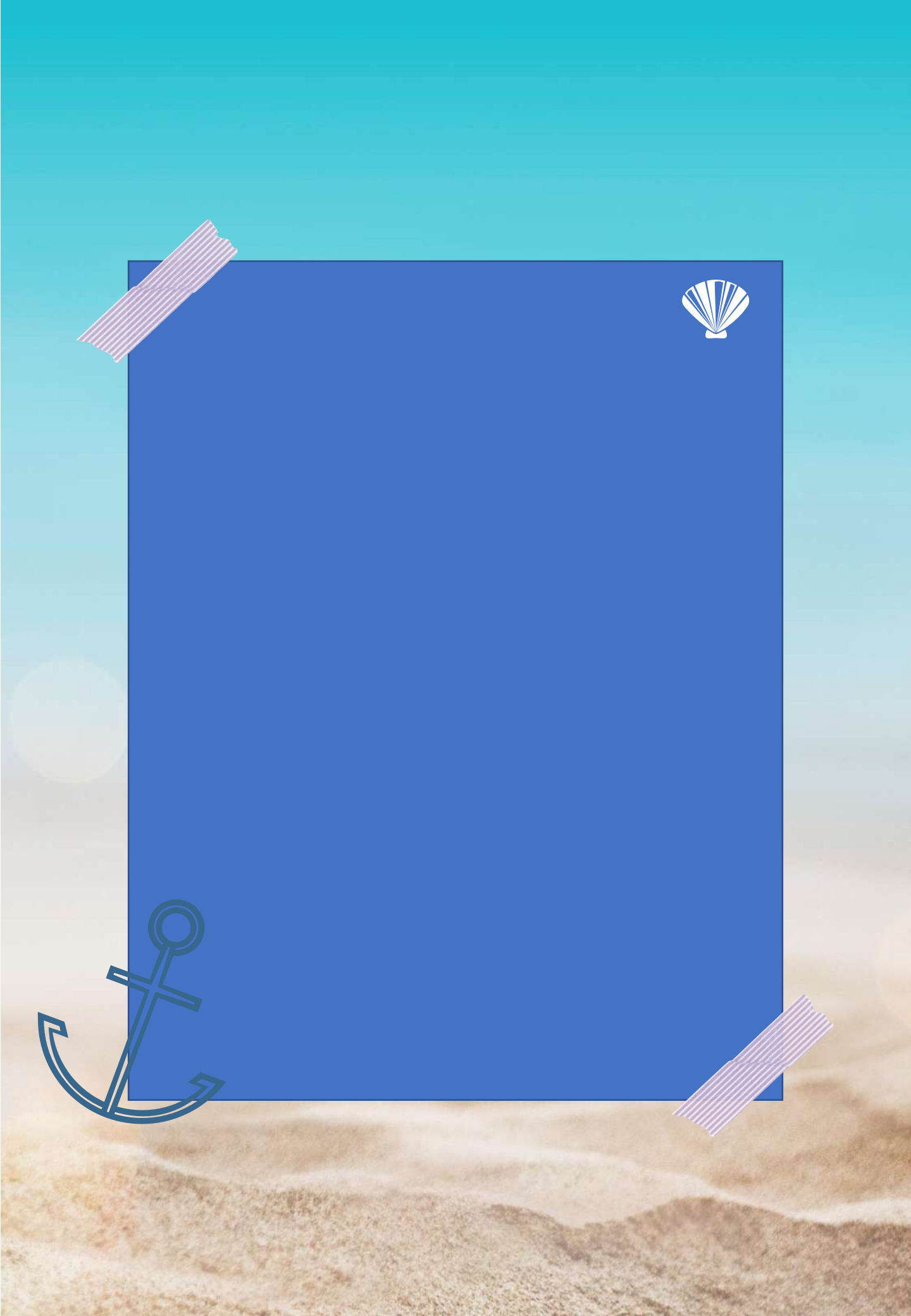
סיכת החייל

תג חיל השריון

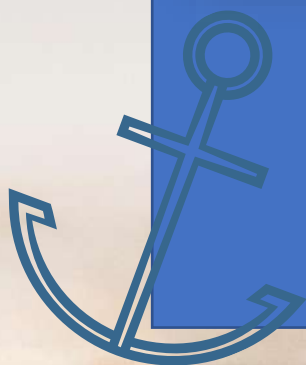
לאחר השחרור אביחי החל ללמוד באוניברסיטה
כלכלה ופסיכולוגיה.

את לימודי השנה הראשונה סיים בציון טוב מאוד
ולפרנסתו עבד כמדריך בחוגים לטיסנאות. מלבד
ההדרכה והלימודים, עסק גם בפעולות התנדבות,
הרבה לקרוא, לטייל, להאזין למוסיקה ולשחק
בשחמט.

מלחמת יום כיפור

כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים לא
היה אביחי מוצב ליחידה ולא נקרא
להתייצב. לפיכך מיהר על דעת
עצמו להצטרף ללוחמים. הוא
השתתף בקרבות הבלימה והפריצה
נגד המצרים בחזית סיני, כמפקד
יחידת טנקים.

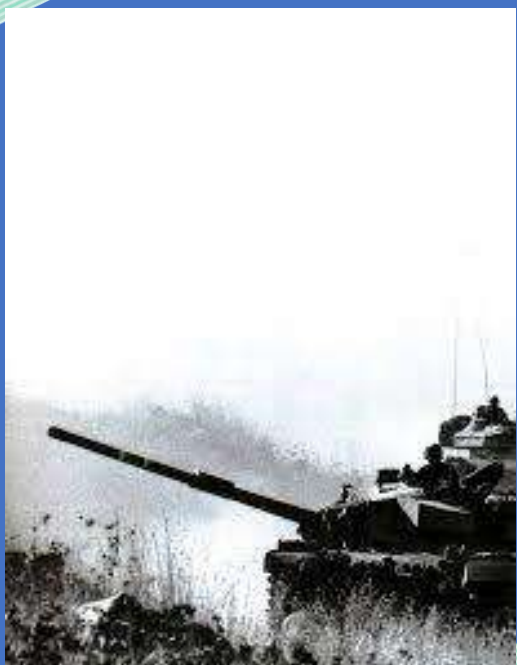

מלחמת יום כיפור

ב-6 באוקטובר 1973 פרצה מלחמת יום הכיפורים. בחזית סיני צלחו כוחות הצבא המצרי את תעלת סואץ לכל אורכה ובשלושת הימים הראשונים כבשו רצועה בעומק של כ-10 קילומטרים לכל אורך התעלה. הרצועה שנכבשה ונחלקה תחת פיקוד שתי הארמיות המצריות, עובתה וחוזקה בכוחות ארטילריה, חי"ר ושריון, וזאת במקביל למאמצי הלחימה מול כוחות צה"ל. כוחות צה"ל בסיני, שמנו בראשית המלחמה 3 אוגדות משורינות, ניסו החל משעותיה הראשונות להדוף את הפולש המצרי אך ספגו אבדות כבדות (כ-180 טנקים ומאות הרוגים, פצועים ונעדרים), ולא היו מסוגלים לעמוד בפני השטף המצרי שהתפרס על כל החזית, שהייתה באורך של כ-200 קילומטרים. מאמץ אוגדתי נוסף להדיפת הצבא המצרי נערך ב-8 באוקטובר אך נכשל גם הוא, כאשר מאותו שלב ועד סוף המלחמה לא הצליחו כוחות צה"ל להדוף את המצרים מסיני.

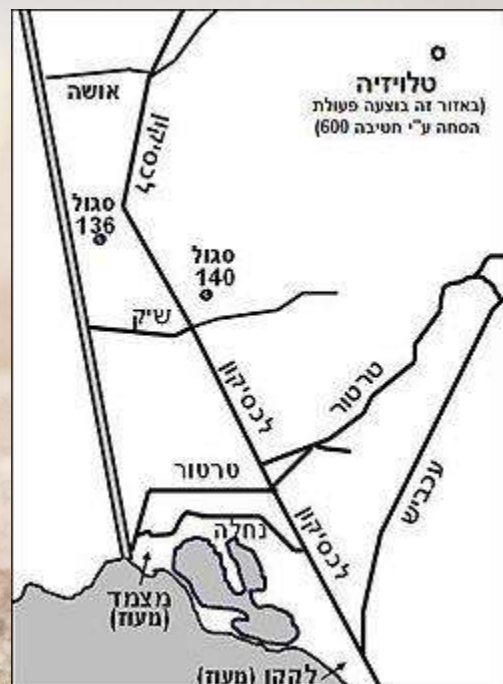

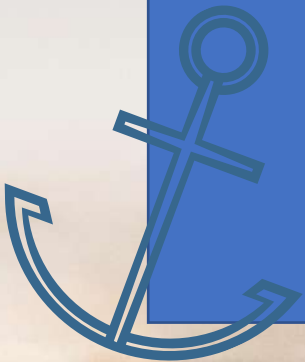
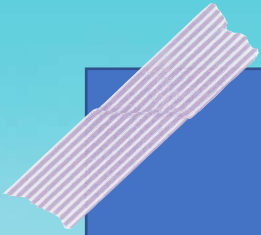
ב-9 באוקטובר בערב ערך
כוח טנקים מגדס"ר 87
סיור באזור החוף הצפוני
של האגם המר הגדול
ומוצב "מצמד". הכוח לא
נתקל בכוחות מצריים
והאזור אותר כקו התפר
בין הארמיות המצריות.

קרב החווה הסינית (לכסיקון)

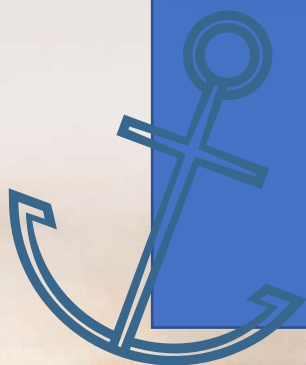
קרב החווה הסינית הוא כינוי לרצף של קרבות בין כוחות שריון וחי"ר של צה"ל לכוחות משוריינים וממוכנים של הצבא המצרי שהתרחש במערב חצי האי סיני סמוך לתעלת סואץ ולאגם המר הגדול, בין 15 באוקטובר ל-18 באוקטובר 1973, יומה התשיעי עד יומה השנים-עשר של מלחמת יום הכיפורים. את המתקפות יזם המטכ"ל כדי להשתלט על הצירים "טרטור", "עכביש" ו"לכסיקון" והצמתים שביניהם. האזור, שהיה בתפר (אזור לא מוחזק) בין הארמייה השנייה לארמייה השלישית המצריות, היווה את המסדרון (שכונה "מסדרון הצליחה") דרכו היה ניתן להעביר את גשר הגלילים וגשר הדוברות לקראת חציית התעלה מערבה. הכוחות הישראליים התוקפים נתקלו בכוחות מצריים מאורגנים בהגנה ועדיפים כמותית וספגו בשל כך נפגעים רבים. רק ביום הלחימה הרביעי הצליחו כוחות צה"ל לכבוש ולאבטח את הציר.

נפילתו

ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973),

בקרב הפריצה בציר "לכסיקון" בסיני,

נפגע אביחי בהפגזה ונהרג.

בן 21 בנופלו

הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין

בהר-הרצל בירושלים.

השאיר אחריו הורים ואחות.

לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל.

נותבים לזכרו

לחברי היקר והאהוב האחד עמו הייתה לי
חווייה של יחוד נשמות.
האחד, שבמהלך טיולנו הקסומים בלילות
בירושלים, הצחיק אותי מהבטן.
הצלחת להטביע בי זיכרונות מדהימים אך
הותרת בנשמתי חלל גדול.
רק היום ליד קברך יכולתי להתנחם, שעוד
נפגש אי שם למעלה.
יהי זכרך ברוך.
גלי גלעד

אביחי חבר ילדות, חכם ואיכותי.
גרנו דלת מול דלת, באותם זמנים
ששכונה הייתה אטרקציה חברתית.
מנהיג מוביל את כל החבורה.
יהי זכרו ברוך
יעל קופלמן

נפלת כגיבור על מזבח הגנת העם
והמולדת.
זכרך לא יסוף מאיתנו!
תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

מחברך לכיתה,
אפלבוים עמי

נותבים לזכרו

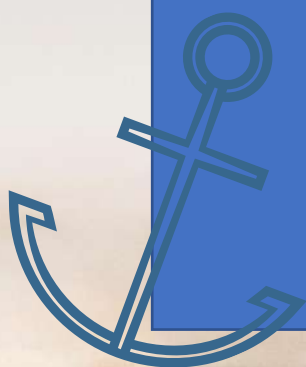
אביחי היה בן השכונה שלנו. הבן האהוב על אמו,
בחור אידיאליסט, מוכשר ומוסרי. למרות ששוחרר
מהצבא לאחר פגיעה בגב שלו, הוא התנדב להילחם
במלחמת יום כיפור, ונהרג כשהטנק שלו נפגע. מותו
היה מכה איומה לאמו, שהייתה עבור כולנו ברחוב
סמל לשכול הישראלי. אחרי פטירת שני הוריו,
החובה לשמר את זכרו מוטלת עלינו.

מאיר

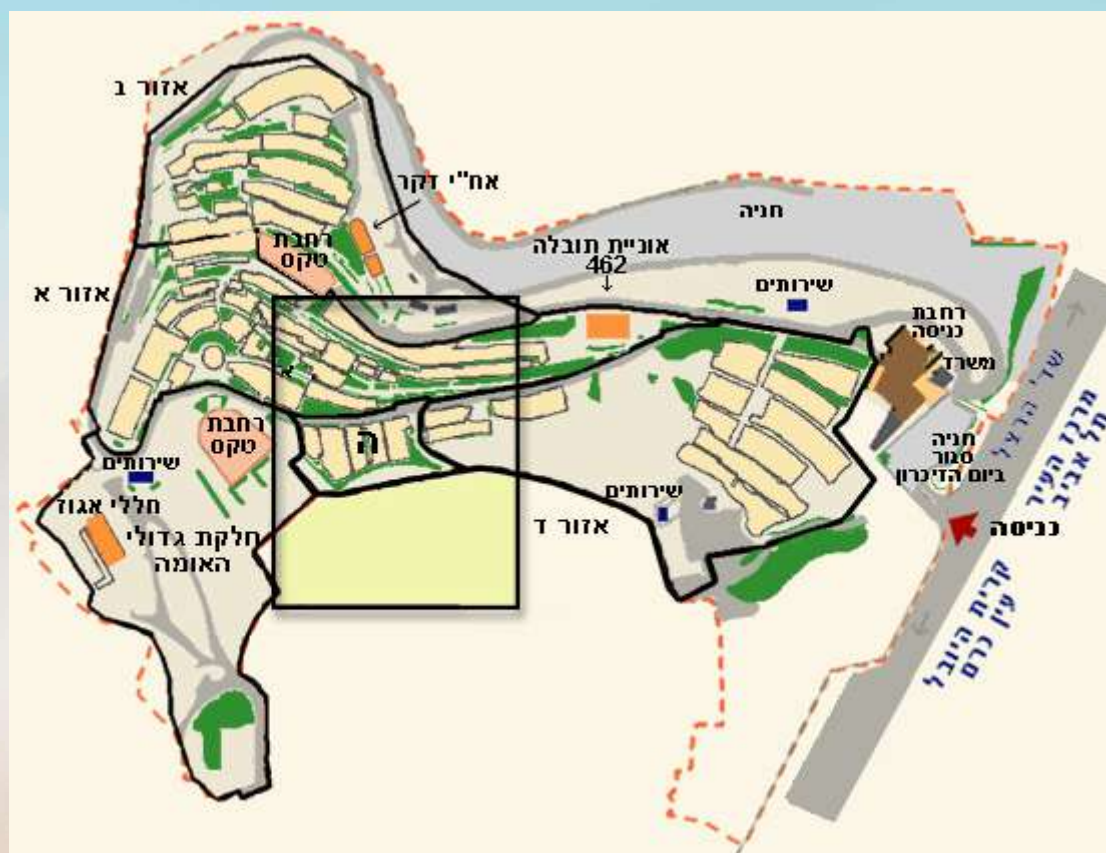

הנצחה

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל

הנצחה באנדרטאות:

רחבת זיכרון באוניברסיטה העברית

האוניברסיטה העברית קיימת בירושלים מאז 1925, אז נחנך הקמפוס בהר הצופים. ב-1954 החלו לימודים בקמפוס בגבעת רם. כיום האוניברסיטה פועלת בשני הקמפוסים וכן בבית חולים הדסה בעין כרם ובמרכז החקלאי ברחובות. כאן מונצחים הנופלים בכל מערכות ישראל מהאוניברסיטה העברית בירושלים, תלמידים, אנשי סגל ועובדי המוסד.

יד לשריון לטרון

במצודה בלטרון שכנה נקודת משטרה בריטית שעברה לידי הערבים במלחמת העצמאות. חיל השריון השתתף אז בהתקפות על המקום שלא צלחו. במלחמת ששת הימים, יוני 1967, נכבש השטח על ידי ישראל ולימים הוחלט להקים כאן את מוזיאון השריון. במסגרת המוזיאון הוקם כותל השמות, בו מונצחים חללי חיל השריון בכל מערכות ישראל.

גן הזיכרון ירושלים

גן זה מנציח את זכרם של בני שתי שכונות ותיקות
במערב ירושלים, בית הכרם ויפה נוף, שנפלו בכל
מערכות ישראל.

בית יד לבנים ירושלים

ארגון "יד לבנים" החל מרעיון שהובא במכתבה של אם שכולה למערכות העיתונים בתום מלחמת העצמאות, והתפתח למוסד ארצי המייצג את המשפחות השכולות ונתמך על ידי משרד הביטחון, העיריות והמועצות המקומיות. הארגון מפעיל כ-70 מרכזים ושלוחות במרבית ערי ישראל. בכל מרכז יש חדר זיכרון שבו מונצחים חללי אותו יישוב, ומתקיימות פעילויות חינוכיות ותרבותיות שונות להנצחת החללים. במרכז בירושלים מונצחים החללים בני העיר וכן מי שבאו להגנתה ונהרגו ברחובותיה ושעריה, בכל מערכות ישראל מאז 1914.

פינת זיכרון לנופלים-

בוגרי בית הספר ליד האוניברסיטה ולשישה נופלי נצר אחרון ירושלים

בית הספר התיכון ליד האוניברסיטה העברית בירושלים
(ליד"ה) קיים בשכונת בית הכרם מאז 1935. בבית הספר
פינה לזכר בוגריו שנפלו בכל מערכות ישראל, ושם
הונצחו גם שישה שנפלו בירושלים במלחמת העצמאות.
והיו נצר אחרון למשפחתם.

אמו של אביחי נפטרה בגיל 106 ממש בסמוך לתחילת כתיבת אלבום זה ולכן לא יכולנו לשמוע מפיה את סיפורה על בנה, היא עצמה סיפור של גבורה ואהבת הארץ. מניה ניצולת שואה, נדדה חודשים בנתיב בריחה מהנאצים, איבדה את משפחתה בשואה, ולאחר שבנתה את חייה בארץ ישראל – שכלה את בנה במלחמת יום כיפור. מניה ברגסון – אשת חינוך מסורה וגם ספרנית מיתולוגית ואלו מילותיה שנאמרו כשהתראיינה לגלי צהל.

אביחי נקרא על שם האבות של מניה וגרשון, שנספו בשואה. "ניסיתי להרגיע את עצמי, אבל לא יכולתי להשלים עם זה עד היום", סיפרה מניה בעבר, בריאיון לגלי צה"ל. "אני חיה איתו, אני לא מתנתקת ממנו. הזיכרונות קשים, אז אני לוקחת כדור כדי לישון, אבל זה לא עוזר הרבה. כל מיני אנשים שקשורים לעבר שלי באים אליי בחלומות. אבל את אביחי לא ראיתי אף פעם בשינה. אני לא רוצה לחיות עוד הרבה. יום-יום אני מחכה לפגישה שלי בעולם אחר עם אבי".

מניה ברגסון ונכדיה

אחי היקר לי
אבי אחי אביחי
למה זה אינך עוד חי?
בי נפשי אתה כה חי,
ותמיד תשאר כעשת חי.

נולדת ילד כה יפהפה,
וצחוק היה לך מלוא הפה.
עיניך היו גדולות וחומות,
ושערות ראשך ערמות ערמות.

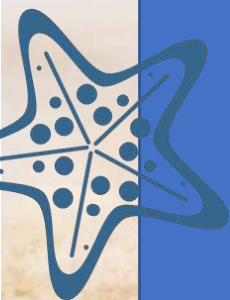
נעשית רם קומה
ועטרה אותך בחן גומה.
טיסנים אהבת מאוד,
ובנית מאות מלאות הוד.

לגדנ"ע אויר תמיד התנדבת,
ולחיל-האוויר כל-כך שאפת.
דווקא שם רק חלקית – הדרך שרתת,
ולחיל-השריון לבסוף גויסת.

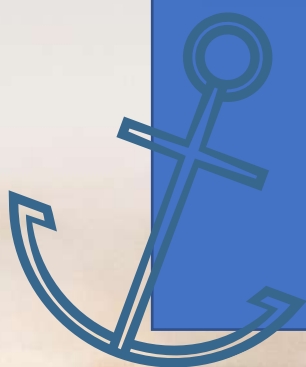
היית חייל ובן נאמן,
וקשר היה לך כל הזמן
עם חבריך, חברותיך ומשפחתך,
עד אשר תפס אותך מר גורלך.

ביום הולדתי נעלמת לנו,
מי יספר מדוע ולמה?
תזכר לעולם ותחסר לכולנו,
ואינך יודע עד כמה?

שיר שכתבה שרי בינגלס לזכרו של אחיה

חוויות מכתיבת האלבום

דברי התלמידים-

הראל לוגסי-

במהלך כתיבת האלבום יצא לי ללמוד ולהכיר את אביחי יותר טוב ולשמוע סיפורים עליו. למדתי שהחיים חשובים ושיש אנשים שמקריבים את החיים שלהם למעננו ולמען תקומת המדינה הזו. וצריך מאוד להעריך את זה. אחרי עבודה זו אני מעריך את כל אותם חללים שהקריבו את חייהם למען המדינה.

יועד לויבזמן-

כתיבת האלבום יצא לי להכיר ולהעריך יותר את אביחי, בזמן שאנחנו חיים יש אנשים ששומרים עליינו ומגנים עלינו. למדתי גם שחשוב שכל אחד יקדיש מעצמו למען המדינה כדי שנחיה במדינה בטוחה. ולאור הלמידה על אביחי התחדדה אצלי המשמעות של להתגייס ולתרום למען המדינה, מחכה לרגע שבו יגיע תורי לתרום את חלקי למען המדינה. מודה על הזכות לקחת חלק בפרויקט.

דברי הסטודנטית-

שמחתי לקחת חלק בפרויקט החשוב הזה.
בדיוק כאשר נמסר לי שמו של אביחי לתחילת העבודה
על האלבום נפטרה אמו מניה מה שהשאיר אותנו עם
מידע לא רב ולא ממקור ראשון, אך עם התעמקות
וחיפושים אחריו במדיות השונות גיליתי אדם מיוחד, מלא
בשאיפות ואהבת הארץ.

התנדב מרצונו ללחום במלחמת ששת הימים שבה נפל.
גם סיפורים אודות משפחתו ואמו הרשימו אותי במיוחד.
אביחי היה מלח הארץ ונחלם עבור הארץ הזו גם שלא
היה חייב עקב פציעה.

למדתי הרבה, אזכור את סיפורו ואנצור אותו עימי.
מקווה שעוד משפחות יבחרו להנציח את יקיריהם
בפרויקט המיוחד הזה שמחבר בין המשפחות, התלמידים
והסטודנטים לכדי יצירת זיכרון בצורה מכבדת שכזו.

ליטל אשכנזי

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
הַנָּאֲמָנִים וְהָאֲמִיצִים, חִילֵי צָבָא הַהֶגְנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֲטִיבוֹת הַלְּוֹחָמִים
בַּמַּעֲרָכוֹת הָעֵם, וְאֲנָשֵׁי קֵהֳלוֹת הַמוֹדִיעִין,
הַבִּטְחוֹן, הַמְשָׁטָרָה וְשֵׁרוֹת בְּתֵי הַסֵּהר,
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמִּלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל מִי שֶׁנִּרְצָחוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָּהּ בְּיַדִּי מְרַצְחִים
מְאָרְגָנֵי הַטֹּרֹר.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזָרְעוֹ
וְיֵאֱבֹל עַל זֵיו הָעֵלּוּמִים וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הָרָצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל הַנִּסְפִּים בַּמַּעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.
יִהְיוּ חֲלָלֵי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנֶּצָּחוֹן
חַתוּמִּים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.